

Ние можемъ съ най-голъма точность да опредѣлимъ кои пластове на земната кора сѫ по-стари и кои по-нови, но ние не можемъ да опредѣлимъ старостъта съ години, защото по остатъците не е отбелязана годината.

Всѣко едно промѣнение, което е станало съ земята, е оставило нѣкакви следи въ камъните. Подъ думата камъкъ въ геологията се разбира всѣка голъма частъ отъ земната кора, макаръ и да е мека. Ние казваме камъкъ и на пѣсъка, и на глината, и на чернозема, и на торфа, и на камен-нитѣ вжгилица, макаръ и да не сѫ тѣй твърди като мрамора или гранита. Затова ние трѣбва да изучимъ камъните, за да разберемъ, какъ и где е писана историята на земята.

Има много и различни видове камъни и ако ние бихме взели да ги изучаваме безъ никакъвъ редъ, както ни попаднатъ, то би било една много тежка работа. Както като влѣземъ въ една библиотека, гдето има нахвърлени много книги, ние не ще можемъ да се оправимъ. Затова въ библиотеките книгите сѫ наредени на отдѣли споредъ тѣхното съдѣржание, безъ да се гледа, дали книгата е голъма или малка, да ли тя е подвързана или не и дали е писана на български, френски или нѣмски езикъ. Така сѫщо и камъните сѫ наредени на отдѣли споредъ тѣхното съдѣржание (съставъ), безъ да се гледа, дали тѣ сѫ бѣли, черни, сини или дали сѫ твърди или меки, защото това не сѫ тѣхните най-важни свойства. За примеръ нека вземемъ пѣсъчливъ камъкъ, гранитъ и тебеширъ. Отъ пѣсъчника се градятъ кжци, постилатъ се тротуаритѣ, правятъ се точила, брусове и т. н. Отъ гранита се правятъ надгробни паметници, стѣплала (стѣлби изъ кж-